

Леся Українка. Справжнє ім'я – Лариса Петрівна Косач

Народилася 25 лютого 1871 в місті Новограді-Волинському. Вчилася у приватних учителів. У 6 років почала вчитися вишивати. 6 січня 1880р. дуже застудилася, початок тяжкої хвороби. Влітку 1883 року діагностували туберкульоз кісток, у жовтні цього ж року видалили кістки, уражені туберкульозом. У грудні Леся повертається з Києва до

Колодяжного, стан здоров'я поліпшується, з допомогою матері Леся вивчає французьку і німецьку мови. Починаючи з 1884 року Леся активно пише вірші («Конвалія», «Сафо», «Літо краснее минуло» і ін.) і публікує їх у часописі «Зоря». Саме цього року з'явився псевдонім «Леся Українка». Про рівень її освіти може свідчити факт, що у 19-літньому віці написала для своїх сестер підручник «Стародавня історія східних народів». Побувавши 1891 в Галичині, а пізніше й на Буковині, Українка познайомилася з багатьма визначними діячами Західної України. Історію кохання Лесі Українки часто розпочинають із Сергія Мержинського. Вимушені потребою лікування подорожі до Німеччини, Італії, Єгипту, кількарізкові перебування на Кавказі, Одещині, в Криму збагатили її враження та сприяли розширенню кругозору письменниці. На початку березня 1907 року Леся Українка переїжджає з Колодяжного до Києва. 7 серпня 1907 р. Леся Українка та Климент Квітка офіційно оформили шлюб у церкві. Останні роки життя Л. Косач-Квітки пройшли в подорожах на лікування до Єгипту й на Кавказ. Померла 19 липня 1913 року в Сурамі у віці 42 років. Збірки: «На крилах пісень» (1893) «Думи і мрії» (1899) «Відгуки» (1902) Інші твори: перший вірш «Надія» (1880) вірші «Конвалія» і «Сафо» поезія «*Contra spem spero!*» (1890) драма «Блакитна троянда» (1896) драматичну поему «Одержима» (1901) драматична поема «Кассандра» (1907) драма «Руфін і Прісцилла» драматична поема «Бояриня» поема «Оргія» драма «Камінний господар» драма «Лісова пісня» оповідання «Така її доля» і «Святий вечір» казки «Три перлини», «Чотири казки зеленого шуму», «Лелія», «Біда навчить», «Метелик» повісті «Жаль» і «Приязнь» передсмертна повість «Екбаль Ганем».